

Voorwoord

Het boek Hebreeën lijkt meer op een bundel toespraken of bijbelstudie, dan op een brief, omdat aan het begin geen afzender en ook geen geadresseerde staat.

Deze toespraken eindigen dan ook in hoofdstuk 13:21 met: Amen.

We weten niet wie dit boek geschreven heeft. De auteur heeft zichzelf onbekend weten te houden; hij spreekt slechts één keer over zichzelf (zie 13:22) waar staat:

"Ik vermaan u, broeders, houdt mij dit woord van vermaning ten goede, want ik schrijf u maar kort."

Het bijgevoegde schrijven (vers 22 t/m 25) aan de bundel toespraken is inderdaad maar kort.

Van waar het woord Hebreeën? In geen enkel geschrift van het

Nieuwe Testament worden zoveel aanhalingen uit het oude testament gevonden als in de Hebreeën brief.

Daaruit wordt geconcludeerd dat deze bijbelstudie gericht is aan christenjoden; afstammelingen van Abraham, die in Genesis 14:13 de "Hebreeër Abraham" genoemd wordt.

Ook Jozef wordt een "Hebreeuwse slaaf" genoemd en in Genesis 10:21 wordt Sem als stamvader genoemd van alle zonen van Eber; deze Eber wordt ook wel Heber genoemd.

De nakomelingen van Heber zijn de Hebreeën; Sem – de oudste zoon van Noach - is dus ook de stamvader van de Hebreeër Abraham.

Ook weten we met zekerheid te zeggen dat de brief iets met Italië te maken heeft want in 13:24 staat: "Groet al uw voorgangers en al de heiligen. De broeders uit Italië laten u groeten."

In 13:22 noemt de schrijver deze bijbelstudie "een woord der vermaning" omdat de lezers belemmerd worden in hun geestelijke groei.

Twee keer komt het woord "traag" voor en ze zijn niet trouw in het bijwonen van samenkomsten én ze zijn niet op de goede koers.

Eerst iets over hun traagheid: in 5:11 staat: "Hierover hebben wij veel te zeggen, maar het is moeilijk uit te leggen, omdat gij traag zijt geworden in het horen."

Dat is voor ons ook belangrijk. Laat er honger zijn om meer te horen en meer te begrijpen van Gods woord.

En ook in 6:12 " ... opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven."

Ook worden ze in 10:25 vermaant om de eigen

bijeenkomst niet te verzuimen: "Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen."

Er kan een reden zijn voor verzuim maar dat moet geen "gewoonte" worden en de samenkomst wordt hier gezien als een plaats om elkander aan te sporen en dat des te meer naarmate de dag van Jezus wederkomst naderbij komt.

Bijbels gezien is dus een samenkomst een plaats om elkander aan te sporen. Dan zou daar dus ook gelegenheid voor moeten zijn.

Ook verkeerden zij in gevaar om niet op de goede koers te zijn zoals in 13:9a staat: "Laat u niet medeslepen door allerlei vreemde leringen." Daar moeten wij dus ook in onze tijd voor op de hoede zijn, dat wij ons wachten voor "vreemde leringen".

Hebreeën 1

1 Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon.

God sprak vele malen en op vele wijzen, namelijk in dromen tot Abraham, Jacob en Jozef en in visioenen tot Daniël en de profeten. Maar nu – in het laatst der dagen – heeft Hij tot ons gesproken in de Zoon.

Het sleutelwoord uit deze tekst is "gesproken". God heeft gesproken; Hij heeft Zichzelf geopenbaard en nu – in het laatst der dagen – heeft Hij Zich geopenbaard – tot ons gesproken – in de Zoon.

2 Die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft.

De eerste uitspraak betreft zijn bestemming, namelijk

erfgenaam van alle dingen en de tweede uitspraak betreft zijn betrokkenheid bij de schepping.

Als de bijbel begint met Genesis 1:1 met de woorden: "In de beginne ..." was Jezus - voor zijn vleeswording door Johannes het Woord genoemd - mede scheppend bezig. We lezen dat in Johannes 1:1/3 waar staat:

"In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is."

Hier staat dus dat het Woord bij God was en dat het Woord God was. En er staat ook dat alle dingen door het Woord geworden zijn.

Dat lezen we ook in Col. 1:16 waar staat:

"Want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare

en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen."

Hij, Jezus, is dus de Schepper van de zichtbare en de onzichtbare wereld. In de onzichtbare wereld: tronen en heerschappijen: hemelse vorsten en aartsengelen en ook is door Hem de zichtbare wereld geschapen.

Hb. 1:3 Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge.

Jezus is de afstraling van de heerlijkheid Gods en de afdruk van zijn wezen. Ook in Zijn vernedering kon Hij zeggen: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien." (Joh. 14:9)

Verder staat nog in vers 3:

- Hij draagt alle dingen door het woord zijner kracht.
- Hij heeft de reiniging der zonden tot stand gebracht.
- En Hij heeft zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in de hoge.

Een prachtig en waar woord. Er is een Majesteit in de hoge, namelijk God de Vader en daar zit zijn Zoon Jezus naast.

4 Zoveel machtiger geworden dan de engelen, als Hij uitnemender naam boven hen als erfdeel ontvangen heeft.

Er staat over Jezus in 1 Petrus 3:22

"Jezus Christus, die aan de rechterhand Gods is, naar de hemel gegaan, terwijl engelen en machten en krachten Hem onderworpen zijn."

Zijn uitnemender naam dan de engelen is de naam: Zoon van God. En Hem is – zoals in Filip. 2:9 staat – de naam boven alle

naam geschonken zoals in Filip. 2:11 staat dat alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here.

Hier is het woord "Kurios" gebruikt, het woord dat in het Griekse O.T. gebruikt wordt om de Naam van de Heere, de enige God van Israël weer te geven.

Die naam is de naam boven alle namen en die naam is Jezus gegeven. Zijn naam is tevens: Zoon van God.

Opmerkelijk is dat wij "geadopteerde" zonen Gods zijn, zoals in Gal. 3:26/27 staat: "Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus.

Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed."

We gaan verder met Hb. 1:5

Immers, tot wie der engelen heeft Hij ooit gezegd: Mijn Zoon zijt gij; Ik heb U heden verwekt? En wederom: Ik zal

Hem tot Vader zijn, en Hij zal Mij tot Zoon zijn.

Immers ... wil zeggen: nu komt het Schriftbewijs. Psalm 2:7 "Ik wil gewagen van het besluit des Heren: Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij, Ik heb u heden verwekt."

En in 2 Samuël 7:14 "Ik zal Hem tot een Vader zijn, en Hij zal Mij tot een Zoon zijn."

Nooit heeft de Vader tot een engel, een geschapen hemelwezen, gezegd: Mijn Zoon zijt Gij. Ik heb U heden verwekt."

6 En wanneer Hij wederom de eerstgeborene in de wereld brengt, spreekt Hij: En Hem moeten alle engelen Gods huldigen.

Hier wordt Jezus "de eerstgeborene" genoemd. Voor zijn kruisdood wordt Hij de "eniggeboren Zoon" genoemd maar na Zijn opstanding "de eerstgeborene" en dat wil zeggen dat er nog meer zonen uit God

geboren zijn zoals in Romeinen 8:29 staat:

"Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen."

In Hb. 12:23 wordt gesproken over ".. een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen."

Hb. 1:6b *En Hem moeten alle engelen Gods huldigen.*

Wij weten dat bij Jezus' geboorte er een hemelse legermacht was die God als Vader en Zoon huldigden.

7 En van de engelen zegt Hij: Die zijn engelen maakt tot winden en zijn dienaars tot een vuurvlam.

De schrijver van de Hebreeën haalt hier Psalm 104:4 aan waar staat: "Hij maakt de winden tot

zijn boden, laaiend vuur tot zijn dienaren."

8 Maar van de Zoon: Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid en de scepter der rechtmatigheid is de scepter van zijn koningschap. In dit vers wordt de Zoon als God aangesproken.

9 Gerechtigheid hebt Gij liefgehad en ongerechtigheid hebt Gij gehaat; daarom heeft U, o God, uw God met vreugdeolie gezalfd boven uw deelgenoten.

Hier zien wij ook het wezen van de Zoon: Hij heeft gerechtigheid lief en haat ongerechtigheid. Het gevolg is (ook voor wie Hem volgen, zijn discipelen): zalving met vreugdeolie.

En dan wordt in vers 10 weer gesproken over de Zoon: *En: Gij, Here, hebt in den beginne de aarde gegrondvest, en de hemelen zijn het werk uwer handen;*

11 Die zullen vergaan, maar Gij blijft; en zij zullen alle als een

kleed verslijten, 12 En als een mantel zult Gij ze oprollen, als een kleed zullen zij ook verwisseld worden; maar Gij zijt dezelfde en uw jaren zullen niet ophouden.

Wat in Psalm 102:26-28 van God wordt gezegd, wordt hier toegepast op de Zoon.

Hij is de Schepper van hemel en aarde. Hij (de Zoon) heeft in den beginne de aarde gegrondvest en de hemelen zijn het werk van zijn handen!

13 En tot wie der engelen heeft Hij ooit gezegd: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten?

Dit vers staat in Psalm 110:1 en verzen uit deze Psalm worden zelfs in acht hoofdstukken van Hebreeën aangehaald.

Jezus is dus geen engel maar de eeuwige Zoon van God, zonder begin van dagen en einde des levens. (Hb. 7:3).

14 Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven?

De Joden in het O.T. hadden een groot geloof in de bescherming door engelen. En zij, die het heil beërven, mogen ook deze bescherming ervaren. Engelen zijn allen dienende geesten.

Een engel bevrijdde Petrus Hand. 5:19 en sprak tot Philippus en Paulus (Hand. 10:3 en Hand. 27:23).

Kinderen hebben bewaar-engelen (Mt. 18:10) en er is blijdschap bij de engelen Gods over één zondaar, die zich bekeert (Luc. 15:10).